

Марія Чумарна

В чотирьох частинах

Частина 3

ПЛАНЕТА РОЖЕВОГО СВІТАНКУ

Художник Віра Чипурко

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 82-93
ББК 84-445(4Укр)
Ч-90

Чумарна М. І.

Ч-90 Пригоди Лумпумчика : в 4 ч. Ч. 3. Планета Рожевого Світанку : пригодницько-фантастична повість / М.І. Чумарна. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2020. — 96 с.

ISBN 978-966-10-7545-9

УДК 82-93
ББК 84-445(4Укр)

Літературно-художнє видання

ЧУМАРНА Марія Іванівна
ПРИГОДИ ЛУМПУМЧИКА
Частина 3
ПЛАНЕТА РОЖЕВОГО СВІТАНКУ

Пригодницько-фантастична повість

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактор *Ірина Дем'янова*
Художник *Віра Чипурко*
Обкладинка *Віри Чипурко*
Технічний редактор *Оксана Чучук*
Верстка *Віри Чипурко, Ірини Демків*

Підписано до друку 30.04.2020. Формат 84x90/16. Папір офсетний.
Гарнітура Century Schoolbook. Умовн. друк. арк. 8,4. Умовн. фарбо-відб. 8,4.

Видавництво “Навчальна книга–Богдан”

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №4221 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352)52-06-07; 52-19-66; 52-05-48
office@bohdan-books.com www.bohdan-books.com

Охороняється законом про авторське право. Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.

ISBN 978-966-10-7545-9

© Чумарна М. І., текст, 2020
© Чипурко В. П., малюнки, 2020
© Навчальна книга – Богдан, 2020

*Дорогі маленькі і дорослі читачі
цієї книжечки!*

Я з великою радістю пропоную вам захоплюючу мандрівку на чарівну Планету Рожевого Світанку разом зі своїми добрими друзями Васильком та Юрчиком. Сподіваюся, що після прочитання повісті «Лумпумчик», або хоча б уривків із неї у читанці для четвертого класу, ви вже знаєте, як почалася ця довга й цікава історія.

Спершу це було несподіване знайомство Василька Ігнатенка та його однокласників з неймовірним сатурнівцем — Лумпумчиком. Лумпумчик прилетів на Землю, аби познайомитися зі звичайними, на перший погляд, дітьми, які, коли стануть дорослими, повинні допомогти Семи Священним Планетам навести лад у нашому Всесвіті. Бо, як виявляється, проблеми є не лише у жителів Землі, але й у всьому Всесвіті.

Наші герої не стали чекати, поки виростуть: завдяки Лумпумчикові вони повірили у власні сили і взялися серйозно змінювати щось у житті.

Спершу Василько допоміг сліпій дівчинці Іринці. Потім він та його друзі почали досліджувати таємниці природи. Виявляється, люди й різноманітні створіння живуть у різних часових вимірах, — і якщо людина зможе силою своєї уяви «заглянути»

в життя найменших мешканців свого городу, околиць свого села чи містечка, то відкриє для себе цілий космос таємниць!

Завдяки таким мандрівкам, які Василькові допоміг здійснити Лумпумчик, він зміг проникнути в різні часи творення нашої планети, побачити життя океану, відчутти, як почувують себе рослини серед нас.

А головне — герої повісті навчилися бути сильними, користуватися власною волею і творити дива без жодних магічних дій.

І ви зможете, дорогі читачі, відкрити в собі сили і вміння, про які раніше не здогадувалися, якщо продовжите мандрівку Василька та його друзів на дивну Планету Рожевого Світанку. Це планета, на якій живуть душі всіх дітей, які ще не народилися в земному світі. На цій планеті вони готуються до життя серед людей — будують неймовірні палаци, кораблі, літальні апарати, які мріють колісь створити на землі. Тут збуваються всі бажання, — і земляни, потрапивши в цей казковий світ, трішки навіть розгубилися: ми на Землі насправді не дуже вміємо творити світ своїх бажань.

Але я не хочу забігати наперед. Нехай для вас буде несподіванкою все, про що ви прочитаете у цій книжці, — так, як було несподіванкою для мене, коли я її писала. Мені здавалося, що невидимий Лумпумчик водив моєю рукою по клавішах комп'ютера. І я не могла відірватися від писання книжки, бо хотіла дізнатися: а що буде далі?

Отже, відкривайте книжку.

Планета Рожевого Світанку вже чекає на вас!

З любов'ю Марія Чумарна

ПЛАНЕТА РОЖЕВОГО СВІТАНКУ

— Юрчик пропав! — мама стояла на порозі кімнати і дивилася на мене зляканим та водночас запитливим поглядом.

— Хто тобі про це сказав? — я схопився з крісла і відчув, як під грудьми тривожно заблимав мій «екранчик».

— Тільки що дзвонила його мама. Він вчора бавився у дворі, а ввечері пропав. Його шукали всю ніч... — мама сіла і знову запитально подивилася на мене.

— Юрчик не міг пропасти! — твердо сказав я. — Ти не хвилюйся, добре? Просто треба почекати!

Юрчикова мама була найближчою подругою моєї мами. А Юрчика я любив, як свого братика.

Коли мама вийшла з кімнати, я ліг на ліжку і заплющив очі. Спокійно, треба зняти відчуття страху і подивитися, де Юрчик...

Невже малий полетів кудись із тілом?! Невже він це зміг? — від цієї думки мене аж у жар кинуло.

Я заспокоївся і почав розкладати у своїй пам'яті всі останні події в логічній послідовності.

Отже, Лумпумчик таки відкрив малому таємниці польотів. Але я літав на Сатурн лише в думці. І тільки в думці мандрував у часі в царство жуків, павуків, на дно моря. Один раз Лумпумчик сам «закинув» мене в нірку жуків-гнойовиків. І в бджолине царство. Він пояснював мені, що тіло є важким, на переміщення його в просторі потрібно дуже багато енергії... Тому краще мандрувати тільки свідомістю.

Але ж Юрчик! Цей п'ятилітній чарівник лякав своїми здібностями навіть мене. Найперше: у ньому було цілком доросле усвідомлення того, що є речі, якими не можна вихвалитися. Це тільки мені малий показав, як він уміє лікувати рослини.

Ще Сашко бачив, як на наших очах сатурнівець Лумпумчик перетворювався то в собачку, то в котика і грався з Юрчиком. Але ж Юрчик перший здогадався, що може робити Лумпумчик!

А, і ще цікавий момент: коли Юрчик грав із Лумпумчиком у футбол, інопланетянин буквально «підхопив» малого, коли той спіткнувся і летів просто на штангу.

Тоді Лумпумчик пояснив нам, що він лише зменшив силу земного тяжіння. І Юрчик став майже невагомим, як кулька.. А що, коли він і зараз так зробив? Допоміг Юрчикові стати легеньким і помандрувати невідомо куди?

Ну добре, годі гадати. Я відкидаю думки, перед заплющеними очима починають пливти жовто-фіолетові кола...

— Я є Юрій! — називаю хлопчичкове ім'я, — і мені стає легко і весело! Бачу себе серед чудових квітів, що неймовірно пахнуть. Переді мною на квітку сідає велетенський метелик з рожевими крильцями, і я лише здогадуюся, а не чую, що він говорить.

— Повертайся! — шепоче метелик. — За одну хвилину перебування на нашій планеті треба платити багатьма роками життя на Землі! У нас різний час!

— Будь ласка, подаруй мені цю квітку! Я хочу посадити її на своєму городі! — це я чую ніби самого себе, але усвідомлюю, що слова належать Юрчику.

— Я не буду сперечатися з тобою, щоб не займати твого часу: бери цю квітку і повертайся! — каже метелик.

— Юрчику, це я, Василько! — обережно шепочу до малого. — Швидко повертайся!

Вмить усі картинки зникають, перед очима — повна темрява. Я розплющую очі. Встаю і біжу до кухні.

— Мамо, з Юрчиком все добре! Зателефонуй до тітки Оксани! Він просто заблукав і скоро повернеться!

— Звідки ти це знаєш? — знову цей проникливий погляд. — Що це у вас за таємниці?

— Мамо, не розпитуй мене ні про що. Просто подзвони, добре?

Я вибігаю на вулицю і шукаю очима дідуся. З ним можна про все поговорити. І навіть про Юрчикові польоти.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.